

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 14Er/1055/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7909216268
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sivul'ková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7909216268.2

Uznesenie

Okresný súd Trebišov v exekučnej veci oprávneného maloletého: K. F., Q.. XX.X.XXXX, M. X. F., U. J.G. XXX, R. R.: Y. F., Q.. XX.X.XXXX, bytom Košice, Braniskova 4, právne zastúpeného JUDr. Mariannou Lechmanovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ing. Štefanom Vargom, Exekútorský úrad Trebišov, Pribinova 1, v konaní o vymoženie dlžného a bežného výživného, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

- I. Exekúciu proti povinnému **z a s t a v u j e .**
- II. Náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi **n e p r i z n á v a .**
- III. Povinný **n e m á** právo na náhradu trov exekučného konania.

o d ô v o d n e n i e :

Maloletý oprávnený v zastúpení svojej zákonnej zástupkyne podal dňa 9.12.2009 na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Ing. Štefana Vargu návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému pre uspokojenie pohľadávky na dlžnom výživnom vo výške 331,92 Eur ku dňu 30.11.2009 a bežnom výživnom vo výške 82,98 Eur mesačne od 1.12.2009 do budúcnosti, a to na podklade rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 31.5.2007 č.k. 14C/80/2007 a trov exekúcie.

Návrh na vykonanie exekúcie vychádzal z toho, že povinný neplní vyživovaciu povinnosť voči maloletému pravidelne.

Dňa 16.12.2009 poveril súd vyššie uvedeného súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému v súlade s návrhom oprávneného.

Dňa 13.11.2014 predložil povinný súdu návrh na zastavenie exekúcie, ktorý dôvodí tým, že od roku 2010 plní pravidelne vyživovaciu povinnosť voči synovi, a to tým, že suma výživného je mu pravidelne strhávaná jeho zamestnávateľom zo mzdy. Povinný bol Okresným súdom Trebišov rozsudkom č.k. 8P/4/2011-58 zo dňa 10.8.2011 zaviazaný prispievať na výživu oprávneného sumou 100,00 Eur mesačne od 4.1.2011 do budúcnosti a rozsudkom č.k. 16P/127/2014-31 zo dňa 4.8.2014 sumou 140,00 Eur mesačne. Ešte pred doručením tohto posledného rozhodnutia povinný sám poukázal rozdiel sumy zrazenej zamestnávateľom a sumy priznanej súdnym rozhodnutím a to pred právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, t.j. sumu 40,00 Eur k rukám oprávnenej. Napriek skutočnosti, že povinný si plní svoju vyživovaciu povinnosť už vyše 5 rokov, exekúcia stále prebieha a povinný musí neustále hradiť aj trovy exekúcie, ktoré ho nadmerne finančne zaťažujú. Ak by neustále nemusel uhrádzať trovy exekučného konania, mohol by oprávnenému poslať aj viac finančných prostriedkov. Povinný výživné v roku 2009 neuhradil iba z dôvodu, že bol služobne v zahraničí a nepoveril touto úlohou inú osobu. Preto navrhuje exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku zastaviť.

Zákonná zástupkyňa maloletého oprávneného vo vyjadrení zo dňa 3.12.2014, predloženom na výzvu súdu, nesúhlasila so zastavením exekúcie. Argument povinného o tom, že dlh na výživnom vznikol z dôvodu jeho neprítomnosti v Slovenskej republike nie je pravdivý, nakoľko v tom čase s ňou uzavrel dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva a podpísal aj návrh na vklad vlastníckeho práva. So zastavením exekúcie nesúhlasí aj z dôvodu, že povinný si nepreberá písomnosti, upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 22.12.2009 sa exekútorovi podarilo povinnému doručiť až 23.3.2010. Exekúciu nemožno považovať za šikanózne konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Exekúcia neslúži ako nástroj pomsty oprávneného k povinnému, ale ako nástroj, zabezpečujúci istotu oprávneného, že uňho nenastane stav núdze v dôsledku neplnenia si vyživovacej povinnosti. Zákonná zástupkyňa poukazuje na skutočnosť, že povinnému zo zamestnania vyplýva aj plnenie pracovných povinností v zahraničí, čo je tiež dôvodom na zabezpečenie vyplácania bežného výživného súčasným spôsobom.

Súdny exekútor vo vyjadrení zo dňa 1.12.2014 uviedol, že dlžné aj bežné výživné od začatia exekučného konania uhrádzal a aj v súčasnej dobe uhrádza zamestnávateľ povinného na základe Exekučného príkazu. Zo strany povinného sa teda nejedná o dobrovoľné plnenie. Trovy exekúcie vzniknuté doposiaľ sú uspokojené.

Podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) súd môže exekúciu zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa § 80 Exekučného poriadku na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy (§ 57 ods. 2), ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

Súd po oboznámení sa s návrhom povinného a vyjadreniami zákonnej zástupkyne maloletého oprávneného a súdneho exekútora, dospel k záveru, že sú tu dôvody, pre ktoré je možné exekúciu zastaviť. Táto prebieha už 5 rokov, počas ktorých je pravidelne každý mesiac povinnému exekučne zrážaná zo mzdy pohľadávka na bežné výživné. Tieto zrážky sa vykonávajú aj na všetky sumy zvýšeného výživného, ku ktorému došlo v priebehu exekúcie už dvakrát. Súd prihliadajúc na dĺžku vedenia exekučného konania, ako aj na skutočnosť, že už po dlhšie časové obdobie sa zrážky zo mzdy vykonávajú povinnému len pre bežné výživné, pričom vzhľadom na postoj povinnému k ďalšiemu plneniu vyživovacej povinnosti možno očakávať dobrovoľné plnenie, ako aj vzhľadom k tomu, že trovy doposiaľ vykonávanej exekúcie sú uhradené, je súd toho názoru, že sú tu dôvody pre zastavenie exekúcie proti povinnému. Povinný by sa nezaplatením čo i len jedného výživného opäť dostal do omeškania, pričom v prípade nového návrhu na vykonanie exekúcie nesie riziko oveľa vyšších trov exekúcie, aké by mu hrozili iba pre prípad pokračovania v tejto exekúcii. Na základe vyššie uvedeného rozhodol súd tak, že exekúciu proti povinnému zastavil.

Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Vzhľadom k tomu, že trovy doposiaľ vykonávanej exekúcie boli povinným uspokojené, rozhodol súd tak, že ich náhradu pri zastavení exekúcie exekútorovi nepriznal.

Pokiaľ ide o trovy povinného, ktoré si uplatnil v návrhu na zastavenie exekúcie a ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 139,84 Eur za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na zastavenie exekučného konania á 61,87 Eur + 8,04 Eur), keďže Exekučný poriadok nepočíta s možnosťou náhrady trov, ktoré by pri výkone exekúcie mohli vzniknúť povinnému, je potrebné vychádzať z príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Pre toto rozhodovanie by mala byť rozhodujúca zásada úspechu (§ 142 O.s.p.) či zavinenia (§ 146 ods. 2 O.s.p.), prípadne ich vzájomná kombinácia. V danom prípade súd o trovách rozhodol v súlade so zásadou úspechu. Exekúcia sa proti povinnému začala oprávnené, a takto aj prebiehala celých päť rokov. Aj keď exekučný súd vyhovel procesnému návrhu povinného na zastavenie exekúcie, celkovo bol v exekúcii úspešný oprávnený, jemu aj patrí náhrada trov, ktoré už ale exekútor v rámci exekúcie vymohol. Preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku III. tohto uznesenia, pričom trovy, ktoré povinnému v tomto exekučnom konaní vznikli musia si povinný platiť sám, pričom mu nepatrí právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§205 ods. 1 O.s.p./.